

Motion till riksdagen 2016/17:3553

av **Sven-Olof Sällström och Magnus Persson (båda SD)**

med anledning av skr. 2016/17:10 Makt, mål och myndighet – feministisk politik för en jämställd framtid

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inte inrätta en jämställdhetsmyndighet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kvotering och andra diskriminerande åtgärder och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att helt avkvotera föräldraförsäkringen och återge makten till familjerna och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att all förskolepedagogik som får offentligt stöd bör bygga på beprövad erfarenhet samt fokusera på att skapa en trygg plats för barn att utvecklas till ansvarstagande unga individer men utan att i övrigt styra deras beteendemönster, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör låta familjer fatta egna vardagsbeslut baserat på deras respektive omständigheter snarare än familjemedlemmarnas kön och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör inse och därefter skriva om skillnaderna mellan ”mäns våld mot kvinnor” generellt i samhället och det strukturellt samt kulturellt legitimerade hedersrelaterade våldet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör våga identifiera de kulturella och religiösa orsakerna till kvinnors frånvaro samt låga deltagande på utbildningar, arbetsmarknadsprogram och arbetsmarknaden och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör upprätta en kännbar nolltolerans gentemot förtryckande, odemokratiska och intoleranta värderingsskillnader som kommer med invandringen och som bl.a. förtrycker tjejer och kvinnor i Sverige snarare än att inte tala om dessa alls i sin skrivelse om en jämställd framtid, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svensk skolas främsta uppgift och ohotade prioritering ska vara utbildning i skolans grundämnen oavsett elevers kön och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenska skolan inte ska utgöra någon experimentell institution för svenska skolelever där de tvingas efterleva regeringens sociala könsexperiment, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att jämställdhet mellan kvinnor och män bör definieras i termer av lika rättigheter och möjligheter att själva forma sina liv och rätten till den enskildes samt familjens egna livsval och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverigedemokraterna ser att jämställdhetsdebatten bygger på mänskliga faktorer liksom biologiska lagar före regeringens feministiska ideologier samt utopiska teorier och tillkännager detta för regeringen.

Nej till en ny jämställdhetsmyndighet.

Regeringen vill inrätta en ny jämställdhetsmyndighet med det uttalade målet att genomföra regeringens jämställdhetspolitik och samordning utifrån regeringens jämställdhetspolitiska mål.

Sverigedemokraterna instämmer med flera remissinstanser, bl.a. Justitiekanslern, Brottsoffermyndigheten, SKL och Socialstyrelsen, att en ny myndighet inte behövs på jämställdhetsområdet.

Regeringen har inte tydligt förmått visa på några klara fördelar med en ny myndighet. Ej heller har man i tillräckligt hög grad tagit hänsyn till risker och nackdelar som finns med förslaget som påtalas av dessa remissinstanser.

Sverigedemokraterna ser jämställdhet mellan kvinnor och män i termer av lika rättigheter och möjligheter att själva forma sina liv och rätten till den enskildes och familjens egna livsval, till skillnad från regeringen som vill tvinga in människor och familjer i utopiska ideologier och politiska sociala experiment.

Det är regeringens uttalade mål att förändra könssammansättningen i maktpositioner på myndigheter, i statliga och privata företag samt samhällslivet i övrigt. Det är Sverigedemokraternas mening att detta ska främjas genom lika möjligheter och rättigheter till utbildning, kompetensutveckling och likvärdiga möjligheter till övriga egna livsval.

Däremot motsätter vi oss politiska pekpinnar, kvotering och andra diskriminerande åtgärder för att beroende på kön eller andra för positionen irrelevanta egenskaper fördela maktpositioner.

Vi säger nej till en tredje pappamånad, och vi vill även avkvotera föräldraförsäkringen i sin helhet. Vi tycker att det helt ska vara upp till de enskilda föräldrarna att forma den tillvaro som passar dem bäst. En annan viktig aspekt i diskussionen kring kvoterad föräldraförsäkring är att alla inte har möjlighet att vara hemma en längre tid med sina barn. Bland annat kan det vara svårt för både egenföretagare och studenter att nyttja de dagar de inte kan föra över till sin partner.

Resultatet kan för barnet vara en ofrivilligt förkortad första tid hemma. Barn som kanske ännu inte är redo för förskolan kan då ändå tvingas in i barnomsorgen i förtid.

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att den barnomsorg som erbjuds ska sätta barnens bästa i centrum. Vi välkomnar en mångfald av pedagogiska alternativ, förutsatt att dessa bygger på erfarenhet och att en god nivå för likvärdig omsorg kan säkerställas. Grundläggande är att barn ska ges möjlighet att utvecklas i sin egen takt och forma sin person. Närvarande vuxna ska självfallet garantera säkerhet så att barnen varken skadar sig själva eller andra, men utöver detta låta dem göra fria val och testa sig fram. Mot bakgrund av ovanstående ställer vi oss kritiska till framför allt stora delar av dagens genuspedagogik, där utgångspunkten är att lärare och andra pedagoger övervakar barns beteende för att sedan styra deras val i en normbrytande riktning och problematisera varje könsnormativt uttryck. Vi vill se en avveckling av det skattefinansierade stödet till genuspedagogik och annan verksamhet där staten, med bas i mycket svagt vetenskapligt förankrade politiska teorier, försöker experimentera med, styra eller ändra på våra barns beteendemönster.

Sverigedemokraterna arbetar för ett Sverige där det är en självklarhet att män och kvinnor har samma värde och rättigheter. Ett Sverige där ingen diskrimineras på grund av sitt kön, sin etniska bakgrund, sin ålder, sin sexuella läggning, sin hudfärg eller sin funktionsnedsättning. Ett Sverige där det finns utrymme för den som vill bryta mot traditionella könsmonster och där vi samtidigt inte skam- och skuldbelägger den som vill leva i enlighet med ett sådant mönster. Ett Sverige där staten inte försöker styra över mäns och kvinnors könsidentitet, livsstilar och livsval. Vår bestämda inställning är att staten i stället försöker stötta medborgarna i de val de gör och i den situation där de befinner sig. Ett Sverige där både män och kvinnor känner sig fria, trygga och respekterade, oavsett sexuella läggningar eller kön. Oavsett om de är samkönade eller heterosexuella. Som ett första steg mot ett ännu bättre Sverige vill vi i detta avseende bland annat arbeta för att få igenom följande förändringar:

Vi vill se och verkar för en förbättring av arbetsvillkoren inom den kvinnodominerade offentliga sektorn. Sverigedemokraterna vill också se ett stopp för alla former av kvotering och s.k. positiv särbehandling på basis av kön och/eller etnisk bakgrund. En översyn av föräldrabalken i syfte att göra lagstiftningen rörande vårdsnaden av barn mer könsneutral och mindre diskriminerande mot män är också en del av vår jämställdhetspolitik.

Vår uppfattning, till skillnad från regeringens, är att svensk skola inte ska ägna sig åt sociala könsexperiment, utan dess huvudsakliga fokus samt ohotade prioritering ska vara utbildning i grundämnen tillsammans med upprätthållande av ansvar och ansvarstagande, ordning och studiero. Detta alldeles oavsett elevers kön. På raster ska regeringen eller skolan inte heller bestämma vilka lekar eleverna ska leka, baserade på deras kön.

Sverigedemokraterna kan inte stå bakom stora delar av regeringens skrivelse Makt mål och myndigheter – feministisk politik för en jämställd framtid. Skälen till detta är att Sverigedemokraterna har en helt annan grundsyn och uppfattning när det gäller jämställdhet, men inte minst vad som är viktigast inom jämställdhet mellan könen. Dock med en betydligt större tilltro till såväl människors egna livsval samt naturens och biologins lagar före regeringens feministiska utopiska uppfattningar, som till största delen byggs på regeringens identitetspolitik tillsammans med rena ogrundade teorier. Framst kön.

Sverigedemokraterna är emot kvotering. ”Positiv särbehandling” innebär automatiskt en negativ särbehandling av andra grupper, vare sig detta avser kön, hudfärg eller bakgrund. Varför män och kvinnor gör olika val i livet beror till stor del på en rad olika orsaker samt aspekter som är starkare kopplade till egna intressen, möjligheter samt även naturens lagar än regeringens feministiska ogrundade teorier. I regeringens skrivelse ser man kvotering i det mesta och att regeringen vill lägga sig i allt från skolbarns användande av målarfärger, aktiviteter på rasterna till vem i hushållen som ska inhandla mat och städa etc. Vi hyser en betydligt större tilltro till människans och familjers egen förmåga till att både kommunicera, hjälpas åt och fatta beslut och göra de val som passar dem allra bäst själva. Där familjer själva bestämmer samt vet om vilken familjemedlem som är bäst lämpad för hushållssysslor eller inköp. Vi tror helt på familjers egna förmåga än att regeringen ska tala om detta för medborgarna och familjerna samt mikrobestämma hur de ska leva sina liv.

Regeringen talar i sin skrivelse om jämställdhet på det individuella planet till det statliga. Dock missar regeringen medvetet även i denna skrivelse, om en ”jämställd framtid”, en stor elefant i rummet. Inte minst när det kommer till kvinnors deltagande och aktiviteter eller beträffande mäns våld emot kvinnor. Kombinerat med den oansvariga invandringspolitik som regeringen tillsammans med Alliansen har fört under så många decennier har människor som stått helt eller delvis utanför det svenska samhället koncentrerats till egna områden. Områden som snabbt och snart fallit i utanförskap. Utan några som helst krav på anpassning, kombinerat med större värderingsskillnader så har dessa områden till och med utvecklats till parallella samhällen. Där inte minst hederskulturer, öppet kvinnoförtryck liksom intolerans har fått växa fritt mer än vad det någonsin har bemötts med en nolltolerans. Detta samtidigt som regeringen tillsammans med Alliansen fokuserat på målarfärger och lekar på rasten bland skolbarn, vari de sett vägen till ett mer ”jämställt samhälle”.

Regeringen slår i sin skrivelse ihop mäns våld mot kvinnor med hedersrelaterat våld, utan att ta minsta hänsyn till att det hedersrelaterade våldet är både kulturellt och religiöst motiverat många gånger, vilket gör hela problematiken till en betydligt mer komplicerad vålds- och förtryckarproblematik i samhället än att kvinnan som blir utsatt för våld, fysiskt eller psykiskt, kan vända sig till polisen och ett eventuellt jourboende för kvinnor. Inte alltför sällan är det inte endast en man som slår för att sedan leva med den största oron att kännedom om hans våld mot henne ska nå utanför hemmets väggar. Det är förvånansvärt att regeringen, trots de mord och offer Sverige har sett de senaste decennierna inte lärt sig mer om de obeskrivliga skillnaderna samt all den andra problematik som också tillkommer hedersvåld. Vilka regeringen inte heller ens vill närma sig att tala om, men som är oundvikligt för att få bukt med denna problematik och på riktigt stå upp för dess tusentals förtryckta, kontrollerade, hotade och misshandlade offer i Sverige.

Bakom hedersförtrycket står inte sällan en hel släkt, till skillnad mot det vi i Sverige ser vara mäns våld mot kvinnor. En hel släkt som både gentemot samtliga familjemedlemmar legitimerar tjejers och kvinnors uppförandekoder samt även totalt både kontrollerar och begränsar tjejers och kvinnors skolgång, frihet, aktiviteter samt deltagande i allt från kurser och utbildningar till arbetsmarknaden.

Beträffande hela den hedersrelaterade problematiken krävs inte endast en fördjupad kunskap i strukturer, synsätt, kulturella normer, klan- och familjevärderingar som alltför ofta inte hör hemma i det svenska samhället. Det råder en svekfull naiv uppfattning från regeringen, genomgående i hela skrivelsen, att varenda människa automatiskt anammar

regeringens feministiska synsätt väl på svensk mark. Den uppfattningen har också lett oss till ett samhälle där föraktet mot hbtq-personer inte är som starkast på den svenska arbetsmarknaden. Utan i de mest segregerade utanförskapsområdena.

Det kräver också att regeringen inser skillnaderna och erkänner det växande och i dag befästa problem Sverige står inför när det gäller hedersrelaterat våld. Ett förtryck som både har kommit med och endast fått öka i takt med en oansvarig invandringspolitik och människor från delar av världen där dessa synsätt och värderingar är lika självklara som regeringens feministiska framtid. Inte minst krävs att detta är ett direkt resultat av densamma också. Så länge regeringen vägrar att identifiera en problematiks källa och orsak, så kommer unga tjejer och kvinnor i Sverige fortsätta att leva under ett medeltida förtryck, under en totalitär kontroll och svikas av regeringens självutnämnda titel ”världens första feministiska regering”.

SD ser inte heller att svensk skola ska vara ett socialt könsexperiment som år efter år följer regeringens nya teorier om varför pojkar inte ska leka med färgen blå, eller tvingar pojkar till att hoppa hopprep. Vare sig de vill detta själva eller ej. Skolans i särklass primära och huvudsakliga uppgift ska ligga i att följa skollagen och utbilda barnen i skolans grundämnen, för dessa att nå kunskapsmålen. Alldeles oavsett elevers kön eller könsmönster som existerar.

Vi anser också det vara beklagligt att regeringen i sin skrivelse talar i termer som om det skulle vara antingen negativt eller icke önskvärt för en moder att vara hemma mer med sina barn. I synnerhet när dessa är små. Den stora skillnaden i vår syn på jämställdhet mot regeringens, utöver vår större tilltro till medborgares och familjers egna val och beslutande, är också att där råder biologiska liksom fullt naturliga aspekter som går starkt hand i hand med en moders högst egna önskan att faktiskt både kunna samt vilja vara hemma mer med sina barn. Genom att en moder burit ett barn inom sig under nio månader, känt barnet inom sig och därmed också knutit starka band till barnet på ett obeskrivligt starkt vis samt långt före en fader ens kan göra, ser inte vi det vara någonting negativt. Då är det i sådana fall mer onaturligt att sära på en moder och hennes barn alltför tidigt, barnet är trots allt beroende av modern via amning och genom amningen tillkommer även en rad andra band. Både psykologiska och fysiska. Vilket mannen aldrig tyvärr får uppleva, inte på grund av vår politik utan helt på grund av naturens egna lagar och hur människan de facto fungerar.

Det är sorgligt att behöva bemöta en skrivelse på denna nivå inom politiken om sådana självklarheter som människors egna val i vardagen, den okunskap som råder hos regeringen när det kommer till hederskulturer och den totala frånvaron av biologiska, mänskliga som naturliga lagar före feministiska.

Sverigedemokraterna kan inte se att skrivelsen skulle leda till en mer jämställd framtid, mer än vad den förespråkar kvoteringsång samt pekande med hela händer baserat på om man är man eller kvinna. Personliga aspekter, egna val och intressen liksom praktiska familjesituationer – och förhållanden skiljer sig från person och familj till person och familj. Regeringen kan omöjligen känna till någon aspekt av dessa bättre än respektive familjer själva och bör fokusera mindre på vem i familjen som inhandlar mat, att dottern i familjen ska uppmanas måla med rosa medan pojken minsann ska måla med rosa för att ”motverka traditionella könsmönster”. Vill regeringen se en jämställd framtid för alla, på riktigt, så borde en prioriterad fråga ligga i att motverka mäns våld mot kvinnor lika mycket som traditionella, kulturella och religiöst strukturella värderingsskillnader och konflikter i det svenska samhället. Då ingen tjej eller kvinna i Sverige ska behöva leva under strukturell kontroll samt förtryck med

obefintlig frihet eller rättigheter. Alldeles oavsett bakgrund eller delar av världen man kommer ifrån.

Sven-Olof Sällström (SD)

Magnus Persson (SD)